Carlo Goldoni

ZALJUBLJENICI

REŽIJA ***Ivan Plazibat***

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

Carlo Goldoni

ZALJUBLJENICI

REŽIJA ***Ivan Plazibat***

PREMIJERA ***19. studenog 2026.***
Velika scena

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

ZALJUBLJENICI

AUTORSKI TIM

PREVODITELJ
Frano Čale

REDATELJ
Ivan Plazibat

DRAMATURGINJA
Karla Leko

DRAMATURŠKA OBRADA
Karla Leko
Ivan Plazibat

SCENOGRAF
Lin Martin Japelj

KOSTIMOGRAFKINJA
Petra Pavičić

SKLADATELJ
Žarko Dragojević

AUTORICA TEKSTA PJESAMA
Karla Leko

OBLIKOVATELJICA SVJETLA
Lana Nežmah

ASISTENTICA KOSTIMOGRAFIJE
Petra Bobić

OBLIKOVATELJ VIDEO NAJAVE
Miran Brautović

FOTOGRAF
Marijan Marinović

INSPICIJENTICA
Ivana Ljepotica

ZALJUBLJENICI

IGRAJU

FABRIZIO
Branimir Vidić Flika

EUGENIA
Angela Bulum

FLAMMINIA
Nika Lasić

FULGENZIO
Bojan Beribaka

CLORINDA
Nikolina Krupec

ROBERTO
Edi Jertec

RIDOLFO
Hrvoje Sebastijan

LISETTA
Glorija Šoletić

SUCCIANESPOLE
Boris Matić

TOGNINO
Nikola Radoš

CARLO GOLDONI

Talijanski komediograf (Venecija, 26. 2. 1707. – Pariz, 6. 12. 1793.) od najranijeg djetinjstva zanimao se za teatar igrajući u lutkarskom kazalištu koje mu je napravio otac. Školovao se kod isusovaca u gradu Perugia, gdje se bavio i kazalištem. Studirao je filozofiju i pravo te nakon diplome započeo odvjetničku karijeru u Veneciji, ali se 1734. odlučio za kazalište, dosljedno radeći na reformi talijanskog kazališta. Iznimno plodan u vrijeme kad je radio u venecijanskim teatrima (San Samuele i Sant' Angelo) polemizirao je sa svojim ogorčenim protivnicima, a branio ga je Dubrovčanin Stijepo Šuljaga, jedan od piščevih najbližih prijatelja i poštovatelja. Sredinom pedesetih godina 18. stoljeća Goldoni je radio i u Rimu, Bologni i Parmi. U Veneciji je napisao niz svojih vrhunskih djela, prikazavši gotovo sve društvene slojeve, a trgovci, krčmarice i ribari u njegovim komedijama govore živim venecijanskim dijalektom, što obuhvaća stotinjak djela među kojima se ističu: *Lukava udovica*, *Čestita žena*, *Lažac*, *Pamela*, *Kavana*, *Gostioničarka Mirandolina*, *Mali trg*, *Domaćice*, *Poljana*, *Zaljubljenici*, *Grubijani*, *Lepeza*, *Ribarske svađe*, *Trilogija o ljetovanju*, *Jedna od posljednjih karnevalskih večeri*. Veneciju je napustio 1762. i otišao u Pariz, gdje je bio ravnatelj Comédie Italienne, ali je morao pisati scenarije za improvizirane komedije i libreta za melodrame i opere. Sestra Luja XIV. zaposlila ga je kao učitelja talijanskog jezika i živio je na francuskom dvoru. Komedijom *Osorni dobročinitelj* (1771.), napisanoj na francuskom, postigao je velik uspjeh u Comédie Française. Započeo je pisati memoare na francuskom (*Mémoires,* 1783.) koji su objavljeni 1787. godine. Umro je u Parizu u bijedi, jer je u vrtlogu revolucije izgubio pravo na ionako skroman prihod.

IZ GOLDONIJEVIH MEMOARA O Dubrovčaninu Stijepu Šuljagi

Svakodnevno su izlazili razni spisi u moju obranu ili protiv mene. Nikada neću zaboraviti gospodina Stjepana Šuljagu iz grada Dubrovnika, sadašnjeg carskog i kraljevskog tajnika u Milanu. Taj vrlo učen čovjek, taj poštovanja vrijedan filozof, taj privrženi prijatelj koji me je mnogo volio i čije srce i kesa bijahu uvijek za mene otvoreni, jednom riječju, taj čovjek koji je zaslužio da ga podjednako poštuju zbog njegova talenta i zbog njegova karaktera, spremno je odgovorio na sve satirične strelice što su ih protiv mene odapinjali. Njegova snažna i rječita proza izazivala je mnogo jači dojam nego lažno blistavi stihovi i pjesničke slike mojih protivnika.

LJUBAVNE ZGODE I NEZGODE – JUČER, DANAS, SUTRA

Zaljubljenici, tročinka reformatora talijanske komedije Carla Goldonija, svoju dramaturšku okosnicu pronalazi u proturječnosti između želje za ljubavlju i nemogućnosti da joj se prepustimo. Likovi Eugenia i Fulgenzio žele voljeti i biti voljeni, ali kako bi bili sigurni da su doista voljeni, neprestano iskušavaju ljubav onog drugog. Ponos im ne dopušta popuštanje, ljubomora nadjačava povjerenje, a potreba za stalnom potvrdom dovodi do realizacije njihove najveće strepnje – udaljavanja.

Goldoni o ljubavi piše duhovito, pomalo ironično, ali s razumijevanjem za ljudske slabosti koje upravo zaljubljenost vrlo često dovede u prvi plan. Ona nije ni romantična ni uzvišena. Naprotiv, zaljubljenost u ovom komadu iracionalna je, posesivna, nesigurna, puna ponosa i sitnih okrutnosti koje postaju prepreka njezinu ostvarenju. Upravo kada se učini kako bi stvari mogle biti jednostavne, likovi ih nehotice preokrenu u smjeru vlastite patnje i razočaranja.
„I velike ljubavi imaju svoje zgode i nezgode“, u jednom od dijaloga podsjeća markiz Roberto. Zgode i nezgode koje snalaze zaljubljenike u isto su vrijeme komične i bolne. Rješenja njihovih problema često su nadohvat ruke, ali upravo im ponos i nesigurnost ne dopuštaju da ih dosegnu. Goldoni gradi svijet u kojem se isprepliću obiteljski odnosi i odnosi moći uvjetovani društvenim statusom i novcem, okolnostima koje bitno određuju postupke likova i pokreću radnju. Gospodari, plemići, udavače, udovice i sluge – svi imaju svoje mjesto u hijerarhiji, ali njome se jednako tako vješto manipulira. Izvana se čini kako postoji jedan uređeni društveni sustav, ali unutar njega djeluju neuredni, nepredvidljivi i komični emocionalni životi likova.

Barokni elementi u ovoj predstavi ne funkcioniraju kao rekonstrukcija određenog povijesnog i umjetničkog razdoblja, nego kao suvremena predodžba o statusu, baroknom kiču i epohi koja, zbog načina na koji se danas nerijetko tretira, postaje tek dekoracija. Likovi se trude preživjeti uz pomoć simbola nekadašnjeg aristokratskog svijeta kojem su pripadali iako od njega gotovo ništa nije ostalo.

Tome svjedoče kamp kućica, plastične stolice te haljine, šminka i frizure koje u isto vrijeme odišu ljepotom i oronulošću. Fabrizio, koji je prokockao svoj novac, svim se silama trudi vratiti svoj status i u društvu se predstaviti kao dobrostojeći kolekcionar skupocjenih umjetničkih djela na čijem se stolu nalaze najbolje delicije pa makar ih, nakon što založi zlatni, kriomice morao jesti plastičnim priborom. Ta situacija podsjeća na suvremene načine samoprezentacije, osobito na društvenim mrežama, gdje se često trudimo proizvesti sliku vlastitog života koja ne mora nužno odgovarati stvarnosti.

Društvene mreže, osim što služe prezentaciji prividno ispunjenog života, postale su i prostor upoznavanja, zavođenja i uspostavljanja intimnih odnosa. *Dejtanje*, *lajkanje*, *ghostanje* i *svajpanje* samo su neki od suvremenih oblika igre, manipulacije i zavođenja koje predstavljaju vječnu ljudsku potrebu za time da se bude viđen, prihvaćen i voljen.

Taj spoj starog i novog, baroknog i suvremenog, tek se na prvi pogled može učiniti kao sukob, sve dok se ne nađe na istoj sceni te počne pripadati istoj stvarnosti. Društvo možda mijenja svoju vanjštinu, ali ne i svoje osnovne postavke kojima vječito upravljaju iste želje i strasti. Svijet ove predstave tako ne pripada sasvim ni prošlosti ni sadašnjosti. Podjednako pripada svakom vremenu u kojemu je prisutna potraga za potvrdom vlastite vrijednosti.

Karla Leko

GOLDONIJEVA UMJETNOST

Goldoni nije nikada za života upoznao potpun i nepomućen uspjeh, niti je njegova umjetnost dobila neprijeporno priznanje poslije njegove smrti. Istina je da se u najvećem dijelu književnih povijesti, udžbenika i školskih priručnika on definira „ocem“ (ili, skromnije, „reformatorom“, ili također samo „obnoviteljem“) talijanske komedije. Postoji opsežna literatura o Goldoniju, postoje zbirke i muzeji Goldonijevi i Goldonijevim se djelom Venecija i Italija diče kao jednom od svojih najslavnijih veličina. No istina je i to da uz obožavatelje Goldoni i dalje ima hladnih podcjenjivača. (...)

Ne, Goldoni ne zastupa ćudoredne ideje, a nije ni branitelj vječne istine, niti je kritik starog ili navjestitelj novog svijeta. Goldoni je, jednostavno, umjetnik. Samo se u tom smislu on zaista usklađuje i s moralom i s ljudima, sa samim sobom i s Bogom, što nije malo.

Neki su se, a osobito branitelji, ograđivali od tvrdnje o navodnoj „lakoći“ Goldonijevoj, smatrajući da se on nije samo prepuštao nadahnuću već da se trsio i kontrolirao, da nije istina kako mu je bilo dovoljno izaći na prozor, pogledati na ulicu gdje dva muškarca razgovaraju ili se dvije žene svađaju, pa sjesti za stol i napisati: „Prvi čin, prvi prizor, Florinda i Arlecchino“. No makar to bilo manje ili više točno, važno je da svi mi, čitatelji i gledatelji, imamo takav dojam i da je naše glavno uživanje upravo u tome što komuniciramo s tom njegovom finom, neiscrpnom i blaženom lakoćom.

Silvio D'Amico, *Povijest dramskog teatra*, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb 1972.

BIOGRAFIJE AUTORSKOG TIMA

IVAN PLAZIBAT

Diplomirao je kazališnu režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Režirao je u kazalištima diljem Hrvatske i regije kao što su HNK u Varaždinu, HNK u Osijeku, HNK u Zagrebu, HNK Ivana pl. Zajca Rijeka, Dubrovačke ljetne igre, KMD Dubrovnik, Teatar ITD, GKL Split, GK Komedija, Kerempuh, Bosansko narodno pozorište Zenica, SARTR Sarajevo i Mestno gledališče ljubljansko. Dobitnik je brojnih nagrada za svoje dječje predstave (*Moj prijatelj Mačkodlak*; *Lažeš, Melita*; *Miš i toću*; *Alo to sam ja*) među kojima su nagrade na festivalima Mali Marulić, Naj, naj, naj festivalu, festivalu Assitej u Čakovcu i Nagrada hrvatskog glumišta za najbolju predstavu za djecu i mlade. Za svoje predstave (*Kroćenje goropadnice, 55 kvadrata, Slučaj vlastite pogibelji, Drvene ptice, Vještice iz Salema*) dobitnik je Gavelline nagrade, Marulića, Hergešićeve nagrade, Nagrade festivala Malih scena u Rijeci i Nagrade hrvatskog glumišta. Navedene i druge predstave osvojile su i više od pedeset glumačkih i suradničkih nagrada na festivalima u Hrvatskoj i izvan nje.

KARLA LEKO

Rođena u Splitu (1997.), dramaturginja, dramatičarka i scenaristica. Magistrirala je dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Potpisuje dramaturgiju predstava *U ime oca* (red. Kokan Mladenović, Mestno gledališče Ptuj), *Carmina Burana* (red. Kokan Mladenović, Gradsko dramsko kazalište Gavella), *Acid / Kiselina* (red. Antanas Obcarskas, koprodukcija ZKM-a s Litavskim nacionalnim dramskim kazalištem iz Vilniusa), *Werther* (red. Silvio Vovk, koprodukcija Scene Ribnjak i Khaos Kolektiva), *Julije Cezar* (red. Qendrim Rijani, 71. Splitsko ljeto), *Juha braće Marx* (red. Kokan Mladenović, Kazalište Komedija), *Robi K./Crvenkapa je mrtva* (red. Kokan Mladenović, HNK u Splitu). S redateljicom Kristinom Grubišom potpisuje autorske projekte *Djevojke s rogovima*, *Beštije* (Teatar ITD) i *Sunčani je kraj* (Play Drama).
Dramaturginja je predstave *Maske* u režiji i izvedbi Dražena Šivaka (Kazalište Grupa u koprodukciji s Dubrovačkim ljetnim igrama i u suradnji sa Scenom Ribnjak i Teatrom EXIT), a za rad na toj predstavi, s kolegom Patrikom Gregurcem, dobila je nagradu Marul za najbolju dramaturgiju na 34. Marulićevim danima. Njezin dramski tekst *U stanu bez vode razmišljam o moru* izveden je u formi scenskog čitanja u ZKM-u te na Trećem programu Hrvatskog radija. Dramski tekst *Partitura šutnje* razvijala je u sklopu programa *New Stages* te je izveden u formi scenskog čitanja u KunstTeatru. Autorica je dramskog teksta za djecu *Sagradit ćemo kuću ponovno* (red. Vinko Radovčić, Kazalište lutaka Zadar) te libreta opere za djecu i mlade *Glas iz tišine*. Članica je Saveza scenarista i pisaca izvedbenih djela te Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika.

LIN MARTIN JAPELJ

Rođen je 1996. godine. Scenograf je mlađe generacije koji djeluje prvenstveno u području izvedbenih umjetnosti. Tijekom 2021. i 2022. godine radio je kao tehnički suradnik na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Ljubljani, a 2022. godine obavio je stručnu praksu u pariškom arhitektonskom uredu Studio Muoto. Na Arhitektonskom fakultetu u Ljubljani djeluje kao vanjski suradnik Špele Hudnik.
Godine 2022. osmislio je scenografiju za predstavu *Razpoka* u režiji Jana Krmelja (Mestno gledališče ljubljansko), za koju je 2024. godine nagrađen Borštnikovom nagradom za scenografiju. Od tada je realizirao više od petnaest scenografija za kazališta u Sloveniji i inozemstvu. Godine 2026. kao član autorskog tima predstave *Nafta* (Mini teater, 2025.) primio je kolektivnu nagradu.
Od 2024. godine djeluje i u sklopu dizajnerskog kolektiva Lufta, koji u Centru Rog u Ljubljani istražuje mogućnosti napuhujućih struktura i razvija inovativni namještaj za javne, kulturne i društvene prostore. Među njihovim projektima ističe se sedam metara duga napuhujuća klupa koja istražuje nove načine korištenja i oblikovanja zajedničkog prostora.

PETRA PAVIČIĆ

Rođena je u Zagrebu 1982. godine. Diplomirala je tekstilni i modni dizajn, smjer kostimografija, na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Profesionalno se bavi kostimografijom i scenografijom od 2006. godine. Od tada je osmislila i izradila kostime i scenografije za brojne opere, drame, balete, suvremene plesne predstave, mjuzikle i filmove. Do danas je ostvarila gotovo dvjesto samostalnih kostimografskih i scenografskih rješenja, kao i suradnji te asistencija renomiranim kazališnim umjetnicima.

ŽARKO DRAGOJEVIĆ

Rođen u Dubrovniku, više od dvadeset godina aktivno djeluje na kulturno-umjetničkoj sceni. Od 2006. javnosti se predstavlja kao frontman banda Embassy 516, a od 2012. sklada za kazalište, film, radio-drame te niz televizijskih, radijskih i multimedijalnih projekata. Tijekom 2024. godine objavio je prvi autorski roman *Prolaz na jugoistok*, a trenutno obavlja dužnost ravnatelja Centra za djecu, mlade i obitelj Dubrovnik.
Skladao je glazbu za predstave Paola Tišljarića (*Uncle Maroye: Re-Examined*, *Priče iz davnine*, *Tramvaj zvan žudnja*, *Maškarate ispod kuplja*, *Šenoa i Slava*, *Orašar*, *Krijesnice*, *Nora – Kuća lutaka*, *Vidi kako Lokrum pere zube*, *Mačka na vrućem limenom krovu*, *Kafetarija*, *Haiku iz bolnice*, *Vasilisa Premudra*, *U očekivanju oca*, *Bez privatnog, molim*, *Bijeli jelen*, *Peer Gynt*, *Kamen na cesti* i *Lažeš Melita*), Aide Bukvić (*U potrazi za Cvijetom Zuzorić* i *Život je san*), Livije Pandur i Tibora Hrsa Pandura (*Hamlet – Evidencija zločina jedne monarhije*), Darija Harjačeka (*Stolice*), Aleksandra Švabića i Vedrane Klepice (*Južina*), Hrvoja Korbara (*Svinje* i *Candide ili Optimizam*), Jasne Jukić (*Art* i *Košulja sretnog čovjeka*) te za Midsummer Scene Festival (*A Poor Player*, *The School for Scandal* i *One for All*) i mnoge druge.

LANA NEŽMAH

Rođena je 1999. godine. Diplomirala je oblikovanje svjetla na Akademiji dramske umjetnosti i psihologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Aktivna je od 2023. godine, kada se sceni predstavlja zahvaljujući autorskom projektu *..., a još su manji izlazi* Linde Tarnovski, Dore Pocedić i Luke Bosanca u sklopu programa *Pogonator*. Od tada je sudjelovala u dvanaest profesionalnih kazališnih produkcija kao dio autorskog tima, od kojih su neke nagrađivane predstave poput *Euridika izlazi* Silvije Marchig i *Kuća je velika, ne može se ona nosit* Romana Nikolića. Na glazbenoj sceni bavi se oblikovanjem svjetla na individualnim koncertima i na festivalima, od kojih su neki *SHIP showcase festival, Žarište Open Air, Tam Tam festival* i *Mudri brk.* Od rujna 2025. članica je ULUPUH-a. Trenutno djeluje kao slobodna umjetnica.

URED RAVNATELJA
KMD DUBROVNIK

RAVNATELJ
Paolo Tišljarić

VODITELJICA UREDA RAVNATELJA
Tonka Muslić

TAJNIK USTANOVE
Dražan Jurković

VODITELJICA RAČUNOVODSTVA
Jadranka Rosić

GLAVNI KNJIGOVOĐA
Mirjana Civadelić

VODITELJ ODNOSA S JAVNOŠĆU I PRODAJE
Nikša Sentić

KOMERCIJALISTICE
Zrinka Dropulić Topić
Katija Čupić

KAZALIŠNI UMJETNICI
Bojan Beribaka
Izmira Brautović
Angela Bulum
Edi Jertec
Jasna Jukić
Nika Lasić
Boris Matić
Nika Matušić
Nikola Radoš
Gabriela Redžić
Hrvoje Sebastijan
Mirej Stanić
Srđana Šimunović
Glorija Šoletić
Dorian Vicić
Branimir Vidić

TEHNIČKA SLUŽBA
KMD DUBROVNIK

VODITELJICA TEHNIČKE SLUŽBE
Edita Prizmić-Čular

KOORDINATORICA TEHNIČKE SLUŽBE
Nikolina Jovanović

INSPICIJENTICE
Anita Bubalo
Ivana Ljepotica

MAJSTOR POZORNICE
Asim Arslanagić

MAJSTOR TONA
Đurica Bagović

VODITELJ RASVJETE
Silvio Giron

MAJSTOR RASVJETE
Antonio Ljubojević

MAJSTOR STOLAR / TAPETAR
Valentin Vlahušić

MAJSTORICA KROJAČKE RADIONICE
Jelka Grljević

ŠMINKA I FRIZURA
Marija Jozipović
Manuela Kavain
Ivana Pleša

REKVIZITERKA
Stela Đurović

GARDEROBIJERKA – MUŠKA GARDEROBA
Manuela Kavain

GARDEROBIJERKA – ŽENSKA GARDEROBA
Lucijana Bajurin
Isidora Švaga

TEHNIČAR TONA I RASVJETE
Dragan Pantović

TEHNIČARI POZORNICE
Borivoje Ljubojević
Amir Habul
Antun Zanini
Hrvoje Curić
Hrvoje Barbarić
Ivica Bolkovec

DOMAR I NABAVLJAČ
Marko Borovina - Lušica

PORTIRI
Rabija Hajdarović
Ivan Leto

ČISTAČICE
Nike Glumac Jelčić
Sandra Trišić

NASLOV
ZALJUBLJENICI

IZDAVAČ
Kazalište Marina Držića
Kovačka 1, 20000
Dubrovnik - HR

ZA IZDAVAČA
Paolo Tišljarić

UREDNICA
Ana Lederer

LEKTORICA
Lucija Ljubić

GRAFIČKI DIZAJN I PRIJELOM
Studio Bonsenjo
Tihomir Filipec

FOTOGRAF PREDSTAVE
Marijan Marinović

OBLIKOVATELJ VIDEO NAJAVE
Miran Brautović

TISAK
Alfa 2 d.o.o.

NAKLADA
150

COPYRIGHT
Kazalište Marina Držića

DUBROVNIK – HR. NI JEDAN DIO OVE KNJIGE NE SMIJE SE UMNAŽATI, FOTOKOPIRATI NITI NA BILO KOJI DRUGI NAČIN REPRODUCIRATI BEZ NAKLADNIKOVOG I AUTOROVOG PISANOG DOPUŠTENJA.

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

PRATITE
FACEBOOK.COM/KMD.DUBROVNIK
INSTAGRAM.COM/KMD.DUBROVNIK
YOUTUBE.COM/KMDUBROVNIK

KMD
KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA

Grad Dubrovnik
City of Dubrovnik

Republika Hrvatska
Ministarstvo kulture i medija
Republic of Croatia
Ministry of Culture and Media

KMD

KAZALIŠTE MARINA DRŽIĆA